

SIYAH
BEYAZ

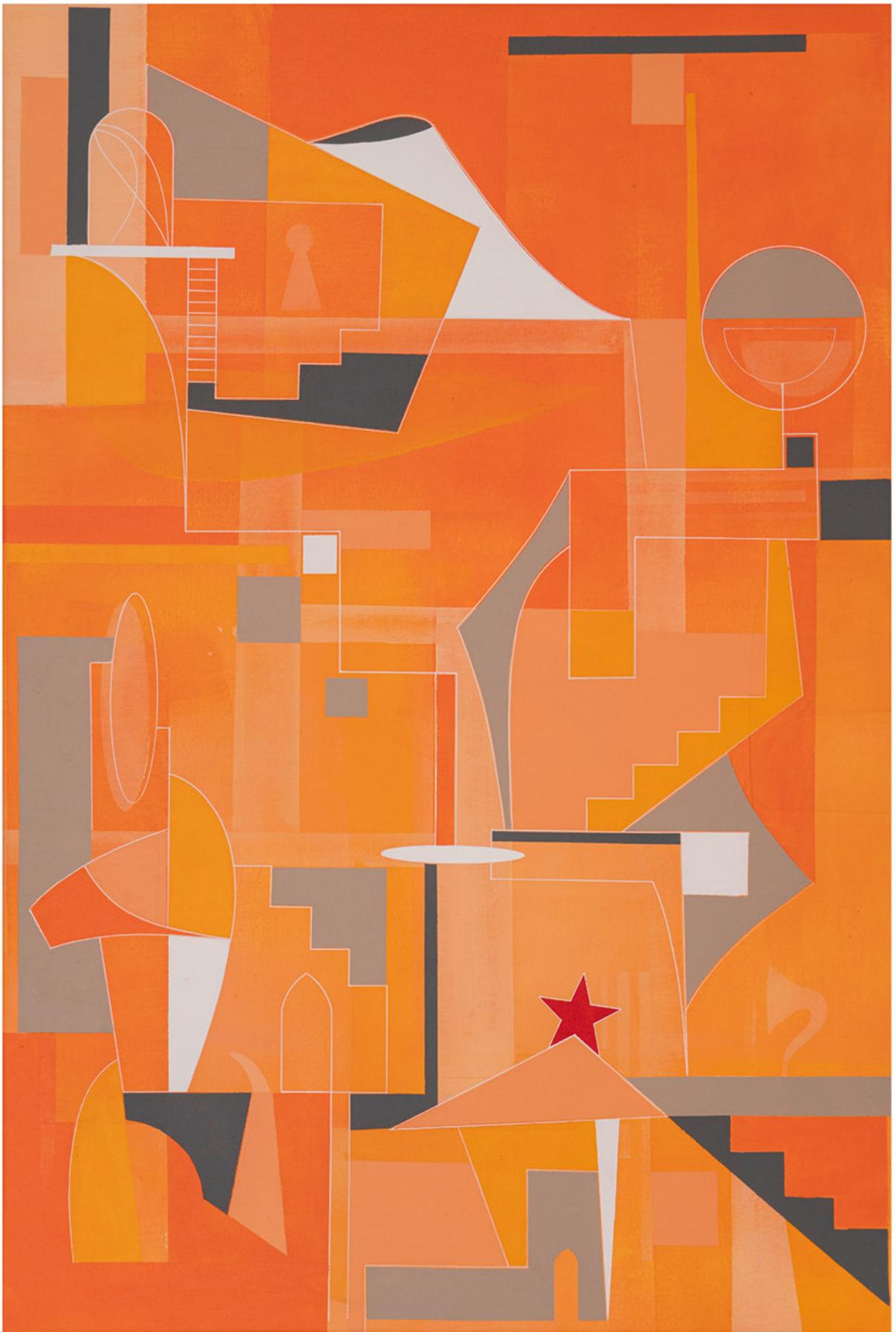
Özel
Seçimler

OĞUZ YALIM

Şantiye Halleri
Construction Site Views

16.10.2021 - 08.11.2021

Bazen Koşarak *Sometimes Dash Down*, 2021
tuval üzerine karışık teknik *mixed media on canvas*
128 x 88 cm

OĞUZ YALIM — UMUT ŞUMNU

röportajı

Strateji Zamani Strategy Time, 2021
tuval üzerine karışık teknik mixed media on canvas
106 x 106 cm

UMUT ŞUMNU : Uzun yıllar iç mekân ve ürün tasarımlıyla uğraşan biri olarak plastik sanatlara olan ilgin nasıl başladı?

OĞUZ YALIM : Her zaman mesleğimle yan disiplin olarak gördüğüm plastik sanatlara genç yaşılarından beri ilgi duyduğumu söyleyebilirim. Ancak o dönemlerde bu ilgim daha genel ve yüzeysel olup; yaşam biçimime etki edecek bir boyutta değilken, ilerleyen yıllarda ve özellikle son on yıldırda hayatımın merkezine oturacak kadar yoğun bir ilerleme kaydetti diyebilirim. Hem okuyarak, hem gezerek hem de biriktirdiğim mesleki gözleme ve tecrübelерim doğrultusunda; son beş yıldır yoğun ve bir o kadar zevkli bir üretim dönemi içerisindeyim.

U. Ş. : Daha önce açtığın Amprik İşler, Amprik İşler II, Koca Kafalar, Derinlerde Bir Yerde ve Flaneur solo sergilerindeki çalışmalarından ve bu sergilere ortak olan kaygılarından biraz bahseder misin?

O. Y. : Daha önce açmış olduğum tüm solo sergilerimde ve şu an açılmış olan "Şantiye Halleri" sergimde ortak birçok bağlantı noktası olmakla birlikte, ortak kaygı olarak özellikle bir mekanın, bir şehrin ya da daha geniş bir bakış açısıyla yaşamakta olduğumuz gevrengenin olumlu ve olumsuz özellikleriyle insan psikolojisinde oluşturduğu çeşitli duyu halleri olarak özetleyebiliriz. Çalışmalarımda bu kaygı ve endişelerimi aktarma yolu olarak da en çok kullanmayı sevdigim kavram "hiciv" diyebilirim. Çünkü bildiğiniz gibi hiciv; bir durumu ya da bir fikri alaylı bir dille yerme, iğneleme sanatıdır. Ben de çalışmalarında çok yoğun olarak bu kavramı kullanıyorum. Tüm eleştiri ve kaygıları bir hiciv mantığında, eserin içerisinde küçük bir tebessüm, mizahi bir duyguya vermeye çalışarak tamamlıyorum.

U. Ş. : "Şantiye Halleri" adlı sergiyi ortaya çıkan temel motivasyon neydi? Mesleğin gereği uzun yıllar şantiyelerde bulundugunu biliyorum. Fakat şantiye hallerini, bu ortamda ilişkileri ve bu ortamın aktörlerini temsil etme arzusu nasıl doğdu?

O. Y. : Bu ortam ve bu ortamda aktörler çok uzun bir zamandır hayatımın odağındalar aslında. Fakat son iki - üç yıldır eskisi kadar şantiye ziyaretleri yapmıyorum ya da eskiye nazaran çok daha az ve de kısa süreli yapıyorum. Sorunuzun cevabını net olarak bilmemekle birlikte, belki de sebeplerden birisi son yıllarda ziyaretlerimi çok az indirmiş olmam bu ortama ait bazı ilişki ve durumları özlemiş olmadan kaynaklanmış olabilir. Ama sanırım bununla birlikte tüm işlerimdeki temel motivasyonum; yaşadığım şeyleri, hayatımı dokunan konuları, gözlemlerimi paylaşmak istememdir.

U. Ş. : Sergide, tuvallerde resimler ve baretlere yapılan müdahaleler var. İçerik olarak bu iki farklı temsil türü nasıl ayrılıyor? Resimler daha çok şantiye ortamındaki karmaşık ilişki ağlarını, baretlər de şantiyenin "kahramanlarına" mı odaklıyor?

O. Y. : Farklı malzemelere deneyimle çalışmalar yapmayı seviyorum. Bu noktada soru içerisindeki gözleminiz çok doğru, tamamı değilse bile çoğunkuluk baretləri, bir şantiye karakteri ya da kahramanı olarak, tuvallerimi ise durum kompozisyonları olarak kullanmayı tercih ediyorum. Malzeme yapısı itibarı ile de baret ve tuvallerin form ve yapıları bir bakıma beni buna doğru yönlendirmişte oluyor. Bareti seçme sebebim de bu karakter analizlerini anlatmama en uygun yapıya sahip olması diye düşünüyorum.

Yansın Işıklar *Let the Lights Come On*, 2021

U. Ş. : Baret üzerinde müdahale yapma fikrinden söz edelim. Bu fikir ne zaman ve nasıl doğdu? Baretle çalışmak biçim ve içerik anlamında sana nasıl bir potansiyel ya da sınırlılık yarattı?

O. Y. : 2017 yılı çok yoğun bir şantiye dönemimdi. O dönemde şantiyelerimde kullandığım kendime ait baretimi boyamıştım. Bareter şantiyelerde karşıması olası objelerdir. Hem buna bir önlem amaçlı hem de bir esprî, bir gülümseme, bir enerji katmak adına yapılmış bir deneydi. Altında bunun dışında uzun bir düşünce temeli yok aslında, bir kalabalık şantiye günü sonrası ofise döndüm ve boyadım. Nitekim çok ses getirdi. Herkesin yüzünde bir tebessüm ve gülümseme oluşturdu, güzel bir enerji kattı ortamımıza. Hala aynı baretimi kullanıyorum ve benimle özdeşleşti. Aradan dört yılın fazla zaman geçti, ağırlıklı olarak tuval çalışmalarım devam ederken, yaklaşık üç ay önce neden birkaç baret daha boyamıyorum diye bir düşünce girdi kafama, ve bugün buradayız. Sorunuzun ikinci kısmına gelirsek; yapısal olarak sınırlı bir form olsa da; ben o sınırlılık içindeki potansiyeli keşfetmeye çalıştım çalışmalarımda. Her yeni barete geçtiğimde beni o kadar farklı deneylere sürüklendi ki, sanki onu keşfetmemi ister gibi... Eğer bu potansiyele sahip olmasaydım bugün bu sergiyi yapamazdım diye düşünüyorum.

U. Ş. : Bareterin her biri şantiye ortamının farklı bir kahramanına odaklıyor.

Bu kahramanlardan ve bu kahramanlar için yaptığın bareteri anlatır misin?

O. Y. : Bareter; mimarlar, mühendisler, patronlar, şantiye şefleri, kalıcılar, cepheciiler, boyacılar, kontrolörler, misafirler gibi bir çok farklı disipline ait şantiye ortamında yan yana gelen insanları temsil ediyor. Bu tiplermeli; bazen baret üzerine entegre ettiğim objeler ile (bitki, gözlük, tavla pulu, araba, su borusu, katlanır metre vs..) ile bazen sadece boya ve çizim ile karaktere özgü gözlemlerim doğrultusunda yorumlamaya çalıştım. Amacım, sıradan bir şantiye gündünde yan yana olan ama aslında birbirlerinden, yaşam tarzlarından oldukça farklı kişilerin gülümseten bir kompozisyonunu yaratmaktı.

O. Y. : Son olarak, bir sanatçı için her sergi bir sürecin kapısına ve aslında çoktandır zihninde beklettiğin bir başka sürecin başlangıcına işaret eder. Gelecekte yapmayı planladığın üretimlerden biraz bahseder misin?

O. Y. : Evet, şu anda kurguladığım ve çalışmalarına başlamış olduğum yeni bir hikayem var. Bir önceki sergim olan "Flaneur" benim için bir sergi kapsamından çok daha geniş bir hikaye sahibi. Bir sonraki hikayemde de ana kahraman yine bir Flaneur olacak, ancak bu kez kahramanımız gezintisine farklı bir yerden ve farklı bir kurgudan bakacak...

Fantaziler *Fantasies*, 2021
tuval üzerine karışık teknik *mixed media on canvas*
135 x 75 cm

"Dubara", 2021

"Kafa İzni", 2021

Peyzaj Mimarı Landscape Architect, 2021

"Pompidou", 2021

"Cern" Şantiyede Büyük Patlama *Huge Explosion at Construction Site*, 2021

Kalıçilar *Moulders*, 2021

Kralmış Gibi As If He Was a King , 2021

İnişli Çıkışlı *With Ups and Downs*, 2021
tuval üzerine karışık teknik *mixed media on canvas*
90 x 65 cm

OĞUZ YALIM —

UMUT ŞUMNU

interview

Hassas Dengeler Delicate Balances, 2021
tuval üzerine karışık teknik mixed media on canvas
106 x 106 cm

UMUT ŞUMNU : Being a person who has been dealing with interior and product design for many years, how did your interest in plastic arts begin?

OĞUZ YALIM : I can say that I have been interested in plastic arts, which I have always seen as a side discipline to my profession, since young ages. However, I can say that, while my interest was more general and superficial and was not at an extent that would affect my lifestyle at that time, has made an intense progress in the following years, and especially in my last ten years, to the degree to become the center of my life. Both by reading and traveling and in line with my professional observations and experiences that I have accumulated, I have been in an intense and enjoyable production period for the last five years.

U. Ş. : Could you tell us a little about your previous works in your solo exhibitions "Ampirik İşler" (Empirical Works), "Ampirik İşler II" (Empirical Works II), "Koca Kafalar" (Big Heads), "Derinlerde Bir Yerde" (Somewhere in the Deep) and "Flaneur", and your concerns in those exhibitions?

O. Y. : There are many common connection points between all my previous solo exhibitions and my current exhibition "Construction Site Views". We can summarize the common concern as, various emotional states created in psychology by the positive and negative characteristics of a place or a city or from a broader perspective, the environment we live in. I can say that, the concept I like to use the most as a way of conveying my anxieties and concerns to my works is, "satire". It is because, as you know, satire is the art of criticizing and quipping a situation or an idea through irony. I also use this concept quite intensively in my work. I build all my criticisms and concerns with a satirical logic, by trying to create a little smile and a humorous feeling in the work.

U. Ş. : What was the main motivation for the exhibition, "Construction Site Views"? I know that you have spent time on construction sites for many years due to your profession. But how did the desire to represent the construction site views, the relations in this environment and the actors of this environment arise?

O. Y. : Actually, this environment and the actors of this environment have been at the center of my life for a very long time. However, for the last two or three years, I haven't been making construction site visits as much as I used to, or I've been making less and shorter visits than before. Although I do not have a clear answer to your question, one of the reasons may be that, I have reduced my visits to a minimum in recent years and thus I have missed some relations and situations of this environment. However, besides that, I guess my main motivation in all my works is that, I want to share the things I have experienced, the subjects that have touched my life and also my observations.

U. Ş. : The exhibition includes paintings on canvases and interventions on safety helmets. How do these two different types of representation differ in context? Do the paintings focus more on the complex web of relationships in the construct site, and the safety helmets on the "heroes" of the construction site?

O. Y. : I like to create experimental works with different materials. At this point, your observation in the question is very true, I often prefer to use safety helmets as construction site characters or heroes and my canvases as case compositions. In terms of material structure, the forms and structures of the safety helmets and canvases are in a way directing me towards this. I think the reason why I chose the safety helmet is that, it has the most suitable form for me to describe these character analyzes.

Kralmış Gibi As If He was a King ,2021

U. S. : Let's talk about the idea of intervention on the safety helmet. When and how was this idea born? What kind of potential or limitation did working with the safety helmet create for you in terms of form and context?

O. Y. : 2017 was a very busy construction site period for me. At that time, I painted my own safety helmet, which I was using at my construction sites. Safety helmets are objects that can easily be confused on construction sites. It was both to prevent that and an experiment to add humor, some smile and energy. Other than that, there wasn't actually a long base of thought, after a busy day at the construction site, I returned to the office and painted it. As a result, it went over with a bang. It created a smile on everyone's faces, and added some positive energy to our environment. I still wear that same safety helmet and it is identified with me. More than four years passed, while I was mainly working on canvas, about three months ago I thought, why I don't paint a few more safety helmets, and we are here today. As for the second part of your question; although it is a structurally limited form; I tried to discover the potential within that limitation in my works. Each time I took a new safety helmet, it dragged me through so many different experiments as if it wanted me to discover it. If it did not have this potential, I think I wouldn't be able to open this exhibition today.

U. S. : Each of the safety helmets focuses on a different hero of the construction

site environment. Can you tell us about these heroes and the safety helmets you made for these heroes?

O. Y. : Safety helmets represent people from many different disciplines, such as architects, engineers, bosses, construction site managers, mold makers, façade makers, painters, controllers, guests, who come together in the construction site environment. I tried to interpret these characters sometimes through the objects I have integrated on the helmet (plant, glasses, backgammon pieces, car, water pipe, folding meter, etc.), and sometimes through just paint and drawing, in line with my observations specific to the character. My aim was to create a composition which make people, who are side by side on an ordinary construction site day but are actually quite different from each other with different lifestyles, smile.

U. S. : Finally, for an artist, every exhibition marks the end of one period and the beginning of another period that you have been holding in your mind for a long time. Can you tell us a little about your future production plans?

O. Y. : Yes, I have a new story that I am currently building and have started working on. My previous exhibition, "Flaneur", has a much wider story for me than the scope of an exhibition. In my next story, the main hero will be a Flaneur again, however, this time, our hero will look at his journey from a different place and setup.

Bazen Geri Geri *Sometimes Backwards*, 2020
tuval üzerine karışık teknik *mixed media on canvas*
135 x 75 cm

Sıradan Bir Gün *An Ordinary Day*, 2021
tuval üzerine karışık teknik *mixed media on canvas*
105 x 148 cm

SİYAH
BEYAZ

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com
ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234
istanbul Atatürk Oto Sanayi 2.Kısim 26.sok üst kat no:1051 Maslak

çeviri *translation* esin aykanat avci *tasarım design* umut sur